

megszüntetjük egy időre; de ha a talaj saját természete okozza azt,*) ez esetben vagy drain csövek lerakása s illetve a tulságos víz elvezetése, vagy a földnek homokkal való keverése által segítünk a bajon.

A csemeték csomagolásáról.

Közli: Földes János, magyar királyi főerdész.

Most, midőn milliókra rúg évenként a kopár területek befásítására szállított csemeték száma, melyek kocsin, vasuton vagy hajón gyakran nagy távolságokat tesznek meg, míg rendeltetési helyükre jutnak, nem lesz tán érdektelen, a csemeték csomagolásának egy czélszerű módját megismertetni.

Foglalkozni mindenesetre érdemes e kérdéssel, mert nem ritkán hallhatni panaszt, hogy a csemeték oly rossz állapotban érkeznek meg épen gyarló csomagolásuk miatt rendeltetésük helyére, hogy kiültetésük után csak csekély százalékuk ered meg, sőt néha e miatt nem sikerül az egész ültetvény.

Aztán előadódik az az eset is, hogy a csemete-csomagok igen sokáig hevernek a vasuton, s aztán vajmi kevés marad használható állapotban a nem gondosan csomagolt csemetékből. (Egy Keszthelyről érkezett feketefenyő küldemény hat hétig volt uton, s a csemetéknek fele, a jó csomagolás folytán, mégis megeredt, míg a Szegedről 3 nap alatt érkezett gleditsia csemete küldeményből, a rossz csomagolás miatt annyi sem maradt meg Királyhalmán.)

Mentségül azt szokták felhozni, hogy „sok csemetét kell szállítani, tehát nincs idő a gondos csomagolás“-ra. Erre

*) Különben ilyen helyre a fanemet is meg kell választani. Pl. az éger megbirja az ily talaját, míg az akácz tönkre megy benne.

azonban azt lehet válaszolni, hogy kárba veszett a sok munka, s a sok költség, a mit két éven át a csemete-nevelésre fordítottunk, ha akkor gazdálkodunk az idővel és kockáztatjuk az egész csemetét, a midőn épen a helyszínére küldjük, hogy kiültetve rendeltetésének megfelelően. Inkább kevesebbet küldjünk, de aztán úgy, hogy a megérkező küldemény jó legyen.

Az alább közlendő módon csomagolt csemetéimről egy földbirtokos ekkép nyilatkozik: a nekem küldött 25.000 ákác és 5000 feketefenyő-csemetét ápril hó 9-én átvettem. Szives fáradozását megköszönve, nem fogom elmulasztani a nagyméltóságu földmivelési Ministeriumnak bejelenteni, hogy a küldött csemeték mily szépek, egészségesek, kifogástalan gyökérszetűek, s mily kitűnően voltak csomagolva, a midőn megérkeztek.

A csemeték csomagolására használt legjobb mód a következő:

Egy eléggé vastag csomó zsupszalmát kalászos végén erős zsineggel jó szorosan összekötünk és a kalászos csomóval felfelé úgy teszszük a földre, hogy a szalmaszálak legyezőalakulag sugárirányban szétterítve körlapot képezzenek. Erre az alapra törekszalmát s áztatott mohát téve, a központ körül a csemetéket helyezzük el gyökerükkel lefelé, úgy a mint a fahasábokat szoktuk az álló bogsába rakni.

Minden sor gyökér fölé egy-egy nedves moharéteget rakunk s így haladunk kúpalakban felfelé, míg a csomag elég nagy. Végül a kiálló gyökerek közeit még bedugdossuk nedves mohával s az egész kupot vékony moharéteggel betakarjuk és e fölé előbb törek- s aztán zsupszalmát rakunk köröskörül s az egészre alulról ráhajtjuk a földre fektetett zsupnak mintegy kétharmadrészre kiálló végeit s a csomagot úgy felülről le,

mint köröskörül hálóalakulag egymásba font szalmakötelekkel szorosan összekötjük.

Egy csomagba kétéves nagyobb ákác-csemetéből 500—800, kisebbekből 3000, kőrisből, tölgyből 10.000, fenyőből 15.000 darabot lehet csomagolni.

A munkásokat előbb természetesen jól be kell gyakorolni s legjobb, ha hárman dolgoznak egy csoportban. Egy ily csapat, ha félig be van gyakorolva, hat csomagot, ha gyakorlott, hét csomagot bir egy nap alatt előállítani.

E szerint: 3500 darab nagyobb ákácot, 21000 darab kisebb ákácot, 70.000 darab kőrist, tölgyet és 105.000 darab fenyőcsemetét három ember egy nap alatt becsomagolhat. Vagyis egy napszám s 1166—7000 darab ákácot, 23.330 darab kőrist, tölgyet és 35.000 darab fenyőt bir becsomagolni naponként.

Az így csomagolt csemeték tapasztalásom szerint négy hétig veszély nélkül lehetnek utban minden öntözés nélkül s megérkezésükig frissek s egészségesek maradnak.

Az európai erdei fák eredetéről.

Dr. P a x Nándor után közli: M á g ó c s i breslani egyetemi magántanár.

Aránylag már rövid idő mulva észre fogja venni a botanikus — ki valamely akár természetes, akár önkényesen megszabott határokkal biró vidék virányát figyelemmel kíséri, — hogy ez többé-kevésbé mélyre ható változásoknak van alá vetve. Ezen jelenségnek okait egyrészt az ember és állatok tevékenysége, másrészt a lég és víz áramlásai képezik, mit példákkal bizonyítani egészen felesleges, ha a mindennapi tapasztalás bizonyította azon tényt vesszük figyelembe, hogy sok növényfaj